

Sygnatura akt *II W 12/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wołowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Marzena Matusiewicz

po rozpoznaniu w dniach 8 października 2015 roku i 22 grudnia 2015 roku

sprawy

A. O. (1) syna W. i L. z domu H., urodzonego (...) w W.

obwinionego o to, że

w dniu 10 marca 2014 r. w obrębie miejscowości P. i U. na działce (...) (obręb P.) i na działce (...) (obręb U.) bez wymaganej koncesji wykonywał działalność w zakresie wydobywania kopalin ze złóż,

tj. o czyn z art. 177 pkt 1 Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku prawo geologiczne i górnicze

I. uznaje obwinionego A. O. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 177 pkt 2 Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku prawo geologiczne i górnicze i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 2000 (dwóch tysięcy) zł grzywny;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (stu) złotych, a na podstawie art. 119 kpw w związku z art. 617 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 200 (dwustu) złotych.

Sygn. akt II W 12/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. O. (1) od marca 2005 r. posiadał koncesję na wydobywanie kopalin na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża (...) położonego na należących do niego działkach nr (...) obręb P. i nr (...) obręb U., gmina W., powiat (...), woj. (...).

Koncesja powyższa została cofnięta z dniem 30 stycznia 2014 r.

Pomimo cofnięcia koncesji, w dniu 10 marca 2014 r., działająca za pozwoleniem A. O. (1) firma PHU (...), prowadziła wydobycie kruszywa na działkach objętych cofniętą koncesją.

Dowód:

- pismo Starostwa Powiatowego w W., k. 1,
- zdjęcia, k. 2,
- zeznania R. R., k. 14, 81,
- zeznania R. G., k. 16, 72,
- koncesja, k. 64-69,
- wyjaśnienia A. O. (1), k. 71, 72.

W toku postępowania wyjaśniającego i sądowego A. O. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia przed sądem.

Sąd zważył:

Zebrane w sprawie dowody wykazały, że obwiniony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Z wyjaśnień obwinionego wynikało, że uznawał on, iż nie popełnił wykroczenia, bowiem odwołał się od decyzji o cofnięciu koncesji.

Obwiniony potwierdził przed sądem, że w marcu 2014 r. mógł jeszcze wydobywać kruszywo, gdyż „był to koniec kontraktu” i że całkiem możliwe, że „coś tam potrzebowali” parę aut kruszywa. Stwierdził również (k. 72v), że „była to jednorazowa współpraca” i że „on wygrał kontrakt na wywożenie tego kruszywa”. Geolog powiatowy R. G. widział zaś jak 10 marca 2014 r. prowadzono wydobywanie kruszywa na działkach objętych cofniętą koncesją za pomocą koparki gąsienicowej, ładując następnie urobek na ciężarówki, co potwierdzały zeznania świadka R. R..

Powyższe dowody potwierdzały zatem, że w dniu 10 marca 2014 r. na działkach obwinionego prowadzono za jego zezwoleniem wydobywanie kruszywa.

Jak ustalono, z dniem 30 stycznia 2014 r. cofnięto obwinionemu koncesję na wydobywanie kruszywa i decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Obwiniony odwołał się wprawdzie od tej decyzji, ale uchylona ona została dopiero w dniu 12 sierpnia 2014 r. (vide wyrok WSA we Wrocławiu k. 70) i co za tym idzie uznać należało, że w dniu 10 marca 2014 r. obwiniony koncesji nie posiadał.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że obwiniony zezwalając na wydobywanie kruszywa i kontraktując jego wydobywanie pomimo obowiązującej w dniu 10 marca 2014 r. decyzji o cofnięciu koncesji, dopuścił się popełnienia wykroczenia z art. 177 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze.

Sąd uznał, że właściwą reakcją na czyn obwinionego będzie wymierzenie kary 2 tys. zł grzywny.

Przy miarkowaniu grzywny sąd wziął pod uwagę nie tylko stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego wykroczenia, który należało uznać za znaczny, ale również aktualną sytuację majątkową obwinionego.

Wymierzając karę, sąd wziął również pod uwagę to, że ostatecznie decyzja o cofnięciu koncesji została uchylona.

Obwiniony uzyskuje stałe dochody, w związku z czym obciążono go kosztami sądowymi.